

**HOTĂRÎRE
ÎN NUMELE LEGII**

*Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 13 septembrie 2016 în mun. Chișinău
Hotărârea integrală întocmită la 29 septembrie 2016*

Judecătoria Rîșcani

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Gheorghe MÎȚU

Grefier

Vadim BALAN

Cu participarea:

Reprezentanților reclamantului SC "Valac Grup" SRL – administratorul Valac Doina și avocatul Bargan Iurie

Reprezentantului pârītului Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală – Bondaresco Patricia
Intervenientului accesoriu Gurdiș Adrian și reprezentantului său – avocatul Cotună Andrian

Examinînd în ședința de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Valac Grup" SRL către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind anularea actelor și încasarea cheltuielilor de judecată

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La data de 14.09.2015, reclamantul SC "Valac Grup" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind anularea actelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că studiind una din edițiile BOPI pentru anul 2013, a stabilit că prin cererea cu data de depozit 2013.06.21, nr. de depozit f 2013 0073, solicitantul Gurdiș Andrian a solicitat înregistrarea modelelor industriale cu denumirea „Huse cu dispozitiv publicitar”, fiind reprezentate 20 (douăzeci) modele industriale de acest tip.

În condițiile reglementărilor art. 45 al Legii privind protecția desenelor și modelelor industriale din 12.07.2007, în calitate de persoană interesată a uzat de dreptul conferit și s-a opus prin depunerea unei opoziții și anume cu privire la înregistrarea acestor modele industriale fiind expuse următoarele motive:

Întreprinderea-reclamantă este titular al drepturilor necesare asupra obiectului de proprietate intelectuală „Huse publicitare” amplasate, în transportul public, care au fost anterior înregistrate sub nr. 1189 din 09.12.2009 și cu dată de prioritate din 06.05.2009, precum și cu data primei dezvăluiri publice din 13.04.2009.

În acest fel, întreprinderea-reclamantă este unicul titular de drepturi asupra obiectului de proprietate intelectuală „Huse publicitare”, avînd protecția legală asupra acestui obiect ai proprietății intelectuale. Contrar reglementărilor legale și a somațiilor repetate întreprinderea „AG Advirtising” SRL al cărei administrator este solicitantul Gurdiș Andrian, întreprinde acțiuni ilegale de amplasare a huselor publicitare în mijloacele de transport public prin care prejudiciază grav drepturile și interesele reclamantului, care după cum s-a indicat este unicul titular al drepturilor asupra acestui obiect de proprietate intelectuală.

Luînd în vedere prevederile normelor legale și avînd în susținere reglementările art. 12 al Legii privind protecția desenelor și modelelor industriale din 12.07.2007, normă ce reglementează întinderea protecției, a stabilit cu certitudine asupra faptului utilizării huselor publicitare din transportul public de către „AG Advirtising” SRL constituie o încălcare a drepturilor de care dispune compania-reclamantă, care după cum s-a indicat este unicul titular de drepturi.

Modelele industriale utilizate de către „AG Advirtising” SRL a cărei administrator este Gurdiș Andrian sunt similare celor a cărei titular este întreprinderea-reclamantă.

Solicitantul prin depunerea cererii cu privire la înregistrarea modelelor industriale încearcă de a se eschiva de răspunderea corespunzătoare și prin inducerea în eroare a organului abilitat, să confere un aspect legal al acțiunilor sale de utilizare a modelului industrial.

Cu certitudine se impune a remarca, că studiind imaginile modelelor industriale prezentate spre înregistrare de către solicitantul respectiv, a stabilit că acestea prin aspectul și caracteristicile exterioare, atît sunt similare celor utilizate de către întreprinderea reclamantă, cît

și sunt lipsite de caracterul de noutate și individual în sensul art. 7 și 8 al Legii cu privire la protecția desenelor și modelelor industriale nr. 161 din 12.07.2007. Modelele industriale prezentate în acest caz pentru înregistrare de către solicitantul Gurdiș Andrian, diferă numai în detalii nesemnificative, iar pe cale de consecință impresia globală pe care o produc asupra utilizatorului avizat nu diferă de impresia produsă asupra unui asemenea utilizator de modelele industriale deja cunoscute.

Opoziția depusă a fost respinsă, și la data de 15.08.2014 reclamantul a depus la Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală o contestație. Prin Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din 29.06.2015 contestația reclamantului a fost respinsă. Ulterior, reclamantul s-a adresat către pîrît cu cerere prealabilă, care de asemenea a fost respinsă.

Astfel, reclamantul a solicitat instanței de judecată recunoașterea drept neîntemeiată și anularea Hotărîrii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale a AGEPI din data de 17.06.2014 de înregistrare în parte a desenelor și modelelor industriale cu titlu „Huse cu dispozitiv publicitar” nr. depozit f 2013 0073 din 21.06.2013, nr. certificat 1556, solicitant - Gurdiș Andrian; recunoașterea drept neîntemeiată și a dispune anularea Hotărîrea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.06.2015, emispă ca rezultat al examinării contestației depuse de către reclamant; încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reprezentanții reclamantului SC ”Valac Grup” SRL – administratorul Valac Doina și avocatul Bargan Iurie au susținut cererea înaintată, solicitînd admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, Bondaresco Patricia nu a recunoscut acțiunea, solicitînd respingerea acesteia ca nefondată. A depus în acest sens referință (f.d. 72-73) în care a indicat: la data de 21.06.2013 solicitantul Gurdiș Andrian, str. Vitalie Tulnic nr. 15, MD- 2029, Chișinău, Republica Moldova, a depus spre înregistrare la AGEPI cererea de înregistrare a 38 desene și modelele industriale cu titlul „Huse cu dispozitiv publicitar”.

După publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 9/2013, „Valac Grup” S.R.L. a depus opoziție împotriva înregistrării desenelor și modelelor industriale susmenționate, opoziția fiind respinsă în baza raportului de examinare a opoziției din 31.03.2014. Conform Hotărîrii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014 de înregistrare a parte a desenelor și modelelor industriale s-a acceptat parțial înregistrarea desenelor și modelelor industriale nr. 1-3, 5-11, 15-17, 20-35, 38, fiind atribuit certificat de înregistrare cu nr. 1556; s-a respins înregistrarea desenelor și modelelor industriale nr. 4, 12-14, 18, 36, 37, pe motiv că nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 7, 8, 10 din Legea nr. 161/2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale.

Datele respective au fost publicate în BOPI nr. 7/2014.

La data de 15.08.2014 „Valac Grup” S.R.L. a depus contestație cu nr. 5421 prin care a solicitat anularea înregistrării desenelor și modelelor industriale „Huse dispozitiv publicitar” nr. certificat 1556.

La data de 29.06.2015 în urma examinării contestației, Comisia de Contesta AGEPI a emis hotărîrea privind respingerea revendicărilor contestatarului; menținerea în vigoare a Hotărîrii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014.

Referitor la legalitatea hotărîrii Comisiei de Contestații a AGEPI din 29.06.2015 a menționat următoarele. În urma examinării contestației, s-a constatat că obiectele acceptate spre înregistrare nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17, 25, 26 conform cererii nr. depozit f 2013 0073 nu pot fi respinse de la înregistrare în baza argumentelor invocate de contestatarul „Valac Grup” S.R.L., acestea urmînd a fi înregistrate în calitate de modele industriale pe numele solicitantului Gurdiș Andrian, conform Hotărîrii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014.

Comisia a reținut argumentele contestatarului precum că prin înregistra obiectelor contestate s-ar încălca drepturile anterioare ce decurg din certificatele înregistrare a desenelor și modelelor industriale nr. 1189, titular „Valac Grup” S.R.L. și nr. 1470, titular Valac Denis.

Însă, deși obiectele contestate, cît și modelele opuse de contestatar reprezintă huse cu dispozitiv publicitar, la examinarea unui model industrial ca obiect de proprietate industrială nu contează denumirea acestuia, ci doar imaginea redată a obiectului depus spre înregistrare

conform cererii de înregistrare. Astfel, în cazul dat nu contează denumirea obiectelor, descrierea acestora, care poate fi asemănătoare, ci însemnătate are aspectul exterior al obiectului examinat, imaginea.

Comisia a reținut argumentele contestatarului în privința analizei similitudinii obiectelor și a constatat că acestea sunt asemănătoare, însă, imaginea modelelor industriale solicitate spre înregistrare nu reprezintă o copie a modelelor anterioare.

La analiza comparativă a imaginii obiectelor contestate din cererea nr. depozit f 2013 0073, efectuată vizavi de modelele opuse conform certificatelor nr. 1189, nr. 1470, Comisia a constatat că acestea sunt diferite. Din argumentele contestatarului nu rezumă nici o particularitate, o caracteristică care ar fi identică, indicându-se doar faptul că husele sunt similare, obiectele contestate și modelele conform înregistrării nr. 1189, nr. 1470 sunt asemănătoare.

Mai mult ca atât, la compararea imaginii obiectelor în conflict s-a constatat acestea nu sunt identice, or conform art. 7, alin. (1) din Legea nr. 161/2007: „Se consideră un desen sau un model industrial este nou dacă nici un desen sau model industrial identic nu a fost făcut public...”. De asemenea, conform art. 7, alin. (2) din Legea 161/2007: „Desenele sau modelele industriale sunt considerate identice în sensul aplicării alin. (1) dacă elementele lor caracteristice diferă între ele numai în detalii neesențiale”.

În legătură cu partea susținută de contestatar precum că desenul provine dintr-un alt desen cu diferențe la nivel de dimensiuni cu modificări neesențiale, care nu pot fi distincte, s-a constatat că contestatarul nu a specificat care anume modificări neesențiale și în ce mod se exprimă copierea obiectului protejat anterior. Mai mult, anume particularitățile unui obiect contribuie la distincția unuia față de altul, adică contribuie la faptul ca un obiect să se deosebească de altul prin anumite detalii, deși în cazul dat limitele sunt restrânse. Odată ce este vorba de aceleași obiecte - huse publicitare.

Prin urmare, ținând cont de faptul că obiectele comparate nu sunt identice, fiind diferite chiar la prima vedere, dar și analizând detaliile modelelor în comparație, Comisia a constatat că argumentele contestatarului sunt neîntemeiate, iar materialele prezentate nu lipsesc de noutate obiectele contestate. Astfel, modelele industriale contestate corespund criteriului de noutate conform art. 7 din Legea nr. 161/2007.

Suplimentar, s-a constatat că obiectele contestate au și caracter individual, deoarece impresia globală pe care o produce asupra utilizatorului se deosebește de impresia produsă de obiectele anterioare conform certificatelor nr. 1189, nr. 1470. De aceea obiectele examinate corespund și cerințelor art. 8 din Legea nr. 161/2007.

Referitor la procesul de judecată în privința căruia s-a expus contestatarul, nu au fost prezentate de către contestatar careva materiale în acest sens pentru a analiza obiectul conflictului, părțile și tangența cu dosarul examinat. La examinarea conflictului în cazul dat o importanță are imaginea obiectului, care trebuie să fie identică și nu are însemnătate denumirea modelului sau descrierea acestuia, care poate să fie asemănătoare cu modele industriale anterioare, fiind vorba de aceleași obiecte. Totodată, Comisia a reținut faptul că părțile au ajuns la un numitor comun, iar compania „Valac Grup” S.R.L. a recunoscut toate acțiunile întreprinse de compania „AG Advertising” S.R.L. ca acțiuni legale de amplasare a publicității în transport public, cererea de chemare în judecată fiind scoasă de pe rol prin acordul comun al părților.

Astfel, Comisia a constatat că la etapa examinării contestației depuse de compania „Valac Grup” S.R.L., MD nu sunt temeuri care ar putea fi luate în considerație pentru a respinge înregistrarea desenelor și modelelor industriale acceptate spre înregistrare pe numele solicitantului conform hotărârii contestate.

Pentru motivele de mai sus, Comisia de Contestații a considerat contestația neîntemeiată și a menținut în vigoare Hotărârea de înregistrare în parte a desenelor și modelelor industriale din 2014.06.17 în privința cererii de înregistrare nr. depozit f 2013 0073 din 2013.06.21, nr. certificat 1556 pe numele solicitantului GURDIȘ Andrian.

În ședința de judecată intervenientul accesoriu Gurdiș Adrian și reprezentantul său - avocatul Cotună Andrian au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca tardivă și nefondată, motivele fiind expuse în explicațiile scrise anexate la materialele dosarului (f.d. 101-105).

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la următoarele.

Din prevederile art. 25 al. 1 lit. a) al Legea contenciosului administrativ rezultă că judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Din prevederile art. 26, alin. (1), lit a) și b) și c) din Legea contenciosului administrativ rezultă că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței sau a procedurii stabilite.

În procesul examinării cauzei s-a constatat că la data de 21.06.2013 solicitantul Gurdiș Andrian, str. Vitalie Tulnic nr. 15, MD- 2029, Chișinău, Republica Moldova, a depus spre înregistrare la AGEPI cererea de înregistrare a 38 desene și modelele industriale cu titlul „Huse cu dispozitiv publicitar” (f.d. 17).

După publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 9/2013, „Valac Grup” S.R.L. a depus opoziție împotriva înregistrării desenelor și modelelor industriale susmenționate (f.d. 9-12). Opoziția a fost respinsă (f.d. 107-111), iar în rezultat a fost adoptată Hotărârea Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014 de înregistrare a parte a desenelor și modelelor industriale (f.d. 18-23). Din conținutul acestei hotărâri rezultă că s-a acceptat parțial înregistrarea desenelor și modelelor industriale nr. 1-3, 5-11, 15-17, 20-35, 38, fiind atribuit certificat de înregistrare cu nr. 1556; s-a respins înregistrarea desenelor și modelelor industriale nr. 4, 12-14, 18, 36, 37, pe motiv că nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 7, 8, 10 din Legea nr. 161/2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale.

La data de 15.08.2014 „Valac Grup” S.R.L. a depus contestație cu nr. 5421 prin care a solicitat anularea înregistrării desenelor și modelelor industriale „Huse dispozitiv publicitar” nr. certificat 1556 (f.d. 13-16; 151-158).

La data de 29.06.2015 în urma examinării contestației, Comisia de Contesta AGEPI a emis hotărârea privind respingerea revendicărilor contestatarului; menținerea în vigoare a Hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014 (f.d. 28-34).

La 29.07.2015 reclamantul s-a adresat către pîrît cu cerere prealabilă prin care a solicitat respingerea cererii depuse de Gurdiș Andrian cu privire la înregistrarea a 20 modele industriale (f.d. 24,25). Prin răspunsul din 13.08.2015, pîrîtul a respins cererea prealabilă a reclamantului (f.d. 26).

Din prevederile art. 7 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale rezultă:

(1) Se consideră că un desen sau un model industrial este nou dacă nici un desen sau model industrial identic nu a fost făcut public în sensul art. 10:

a) în cazul unui desen sau model industrial înregistrat, înainte de data de depozit sau, dacă a fost invocată prioritatea, înaintea datei de prioritate a desenului sau a modelului industrial pentru care se solicită protecție; sau

b) în cazul unui desen sau model industrial neînregistrat, înainte de data la care desenul sau modelul industrial pentru care se solicită protecție a fost făcut public pentru prima oară.

(2) Desenele sau modelele industriale sînt considerate identice în sensul aplicării alin. (1) dacă elementele lor caracteristice diferă între ele numai în detalii nesemnificative.

Totodată, instanța de judecată apreciază că nu doar noutatea este un criteriu determinant în baza căruia un model industrial poate fi înregistrat la AGEPI, ci și caraterul individual (art. 8 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale) și faptul că nici o altă persoană nu a făcut public modelul industrial a cărui înregistrare se solicită (art. 10 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale).

Din prevederile art. 26, alin. (1), lit. b) din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale rezultă că se respinge cererea de înregistrare a desenului sau a modelului industrial și se declară nul desenul sau modelul industrial înregistrat sau neînregistrat dacă: desenul sau modelul industrial nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.7-11.

Din cererea de chemare în judecată rezultă că reclamantul invocă ca temei de anulare a Hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014, faptul că modelele și desenele industriale deja înregistrate după Valac Denis (f.d. 95, 100, 143-149), care este fondator al SC ”Valac Grup” SRL (f.d. 8, 54) sunt *similare* cu cele înregistrate prin Hotărârea Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale a AGEPI din 17.06.2014, după Gurdiș Andrian.

Totodată, legislația în vigoare, și anume, art. 7 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind

protecția desenelor și modelelor industriale nu condiționează refuzul de a înregistra un model industrial de faptul că acesta ar fi similar cu un model industrial deja înregistrat, ci de faptul că modelele industriale a căror înregistrare se solicit și cele care deja sunt înregistrate ar fi identice.

Instanța de judecată apreciază că *din punct de vedere semantic* cuvintele "similar" și "identic", reprezintă două noțiuni distincte. Astfel, prin cuvântul "similar" este desemnat un obiect de aceeași natură, de același fel, asemănător, analog. Totodată, prin cuvântul "identic" este desemnat ceva care coincide întru totul cu ceva sau cu cineva; la fel cu altceva sau cu altcineva; aidoma, întocmai.

Din punct de vedere juridic, desenele sau modelele industriale sînt considerate identice în sensul aplicării alin. (1) dacă elementele lor caracteristice diferă între ele numai în detalii neesențiale (art. 7, alin. (2) din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale).

Instanța de judecată apreciază că deși obiectele contestate, cît și modelele opuse de reclamant reprezintă huse cu dispozitiv publicitar, la examinarea unui model industrial ca obiect de proprietate industrială nu contează atît denumirea acestuia, cît imaginea redată a obiectului depus spre înregistrare conform cererii de înregistrare. Astfel, nu contează denumirea obiectelor, descrierea acestora, care poate fi asemănătoare, ci însemnătate are aspectul exterior al obiectului examinat, imaginea.

Instanța de judecată a constatat cu certitudine în procesul examinării cauzei că desenele și modelele industriale a căror titular este Gurdiș Adrian și cele înregistrate după Valac Denis sunt asemănătoare, însă, imaginea modelelor industriale solicitate spre înregistrare nu reprezintă o copie a modelelor anterioare.

La analiza comparativă a imaginii obiectelor contestate din cererea nr. depozit f 2013 0073, efectuată vizavi de modelele opuse conform certificatelor nr. 1189, nr. 1470, s-a constatat că acestea sunt diferite, deci nu sunt identice în sensul prevederilor art. 7 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale.

„Husele cu dispozitiv publicitar” elaborate de către Gurdiș Andrian diferă de „Husele publicitare” elaborate de compania S.R.L. „Valac Grup” prin prezența unor elemente distinctive, precum ar fi caracteristicile liniilor după care sunt concepute, contururile, formele și textura întregului produs în sine. Acest fapt rezultă din simpla examinare a obiectelor de proprietate intelectuală (f.d. 107-109; 188-196).

Deși S.C. „Valac Grup” S.R.L. susține că modelul 1 este similar cu modelele 6 și 10 din cererea examinată, precum și cu modelele nr. 1, 2, 8, 9 din certificatul nr. 1189, dar și cu modelul nr.2 din certificatul nr. 1470, însă, reieșind din analiza vizuală a desenelor industriale menționate, se poate vedea clar că există diferențe evidente între desenele industriale invocate ca fiind identice.

Astfel, la analiza imaginii 3D a modelului nr. 6 se observă că acesta se deosebește de modelul nr. 1 prin desenul rotunjit în partea din spate, dar și prin conturul rotunjit în partea laterală a husei. Modelul nr. 10 are un panou publicitar de format A3 și nu A4 ca în modelele nr. 1 și nr. 6. Modelul nr. 1, 2, 8, 9 din certificatul nr. 1189, dar și figura nr. 2 din certificatul nr. 1470 reprezintă un panou publicitar de formă pătrată și nu A4, respectiv afirmația că aceste desene industriale sunt identice nu este confirmată de circumstanțele de fapt constatate în procesul examinării cauzei.

La fel, suprafața panoului publicitar în certificatul S.C. „Valac Grup” S.R.L. ocupă practic toată suprafața părții din urmă a husei, pe cînd în modelele înregistrate de Gurdiș Andrian suprafața panoului publicitar este considerabil mai mică. De asemenea, partea de jos a husei are o frînghie care are menirea de a fixa husa în partea de jos a scaunului, detaliu individual care este parte a componentă a desenelor industriale înregistrate după intervenientul accesoriu.

Conform art. 3 al Legii nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, prin desen sau model industrial este desemnat aspectul exterior al unui produs sau al unei părți a lui, rezultat în special din caracteristicile liniilor, conturilor, culorilor, formei, texturii și/sau ale materialelor și/sau ale ornamentației produsului în sine.

Desenele industriale înregistrate după Gurdiș Andrian se diferențiază în raport cu cele înregistrate după S.C. „Valac Grup” S.R.L., conform parametrilor prevăzuți de lege: caracteristicile liniilor, conturilor, culorilor, formei, texturii materialelor și ale ornamentației produsului în sine

Din argumentele reclamantului nu rezultă nici o particularitate, o caracteristică care ar fi

identică, indicându-se doar faptul că husele sunt similare, obiectele contestate și modelele conform înregistrării nr. 1189, nr. 1470 sunt asemănătoare.

Reieșind din aceste considerente capătul de cerere din cuprinsul cererii de chemare în judecată prin care reclamantul solicită anularea Hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale a AGEPI din 17.06.2014 este nefondat și urmează să fie respins ca atare.

Totodată, instanța de judecată reține drept întemeiate argumentele expuse de reprezentantul intervenientului accesoriu referitor la tardivitatea cererii de chemare în judecată.

Astfel, la data de 15.08.2014 reclamantul a depus contestație cu nr. 5421 prin care a solicitat anularea înregistrării desenelor și modelelor industriale „Huse dispozitiv publicitar” nr. certificat 1556 (f.d. 13-16; 151-158).

La data de 29.06.2015 în urma examinării contestației, Comisia de Contesta AGEPI a emis hotărârea privind respingerea revendicărilor contestatarului; menținerea în vigoare a Hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 17.06.2014 (f.d. 28-34).

În loc să se adreseze în justiție, la data de 29.07.2015 reclamantul s-a adresat către pîrît cu cerere prealabilă prin care a solicitat respingerea cererii depuse de Gurdiș Andrian cu privire la înregistrarea a 20 modele industriale (f.d. 24,25). Iar în instanța de judecată, reclamantul s-a adresat abia la data de 14.09.2015 (f.d. 2), deci, cu omiterea termenului de prescripție extinctivă prevăzut de art. 17, alin. (1) din Legea contenciosului administrativ. Instanța de judecată apreciază că indiferent de denumirea cererii: ”cerere prealabilă”, ”contestație”, ”somație”, ”preaviz”, ”preîntîmpinare”, aceasta se califică juridic ca ”cerere prealabilă”.

Reieșind din considerentele că tardivitatea se include organic în conceptul de ”nefondat” după relația ”gen-specie” sau ”parte-întreg”, unde conceptul de ”nefondat” reprezintă ”genul” sau ”întregul”, iar conceptul de tardivitate reprezintă ”o parte a întregului” sau o ”specie” a ”genului”, instanța de judecată va respinge ca nefondat acest capăt de cerere. Această soluție se impune și reieșind din considerentele că reprezentantul pîrîtilui a solicitat ca instanța de judecată să examineze fondul cauzei și nu doar să se expună în privința tardivității acesteia.

Referitor la capătul de cerere privind anularea hotărârii din 29.07.2015 adoptată de Comisia de Contestație a AGEPI pe marginea contestației depusă de reclamant, instanța de judecată apreciază că hotărârea din 29.07.2015 adoptată de Comisia de Contestație a AGEPI pe marginea contestației depusă de reclamant, nu reprezintă un act administrativ în sensul art. 2 din Legea contenciosului administrativ, ci un răspuns la contestația reclamantului adresată pîrîtilui prin care a solicitat anularea actului administrativ propriu-zis, adică hotărârea din 17.06.2014 emisă de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală prin care s-a hotărît înregistrarea desenului și modelului industrial pe numele lui Gurdiș Andrian. Instanța de judecată apreciază că nu poate constitui obiect al acțiunii în contenciosul administrativ răspunsul la cererea prealabilă a reclamantului, indiferent că acest răspuns în cazul unui organ colegial îmbracă forma unei hotărâri sau decizii. Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl pot constitui doar actele administrative propriu-zise sau cele asimilate acestora în sensul art. 2 și 3 din Legea contenciosului administrativ.

Mai mult ca atât, acest capăt de cerere are un caracter accesoriu în raport cu capătul de cerere principal prin care s-a solicitat anularea hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17.06.2014. Corespunzător, în condițiile și măsura în care, instanța de judecată a respins ca nefondat capătul de cerere privind anularea hotărârii Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17.06.2014, pe cale de consecință, urmează să fie respins ca atare, și capătul de cerere privind anularea în tot a hotărârii din 29.07.2015 adoptată de Comisia de Contestație a AGEPI pe marginea contestației depusă de reclamant.

Respectiv, și acest capăt de cerere din cuprinsul cererii de chemare în judecată înaintată de reclamant, se respinge ca nefondat.

Din aceleași rațiuni și în temeiul art. 94, alin. (1) CPC, instanța de judecată va respinge ca nefondat și capătul de cerere din cuprinsul cererii de chemare în judecată înaintată de reclamant privind compensarea cheltuielilor de judecată de la pîrît. Reclamantul pe lângă faptul că a pierdut procesul, nu a prezentat nici o dovadă a suportării cărorva cheltuieli de judecată.

În același timp, instanța de judecată va admite solicitarea intervenientului accesoriu de a-i fi compensate cheltuielile de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică din contul reclamantului.

În argumentarea poziției sale pe marginea acestei solicitări, instanța de judecată invocă următoarele.

Din prevederile art. 94, alin. (1) CPC rezultă că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. La fel, din prevederile art. 96, alin. (1) și (1¹) CPC rezultă că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Avînd în vedere faptul că intervenientul accesoriu a fost atrs în proces de partea pîrîtului și a fost asistat juridic în proces de către un avocat (f.d. 160), și că reprezentantul intervenientului accesoriu a solicitat instanței de judecată să oblige reclamantul să-i compenseze cheltuielile de judecată suportate, sub forma cheltuielilor de asistență juridică, prin prisma normelor legale citate mai sus, și avînd în vedere faptul că reclamantul a pierdut procesul, instanța de judecată va încasa de la aceasta în beneficiul intervenientului accesoriu cheltuieli de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei, care sunt justificate (f.d. 125), reale, necesare și rezonabile, reieșind din complexitatea cauzei și numărul ședințelor lucrătoare la care a participat avocatul intervenientului accesoriu.

Din prevederile art. 118, alin. (1) CPC rezultă că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest context, art. 24, alin. (3) din Legea contenciosului administrativ prevede că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Instanța de judecată a constatat în procesul examinării cauzei că pîrîtul a făcut dovada legalității actului contestat, și drept urmare, sarcina probațiunii demonstrării ilegalității i-a revenit ulterior reclamantului.

Reclamantul nu a prezentat nici o probă directă, pertinentă și admisibilă prin care s-ar combate probele prezentate de pîrît. Totodată, nu a fost invocată nici o normă dintr-un act legislativ la care raportînd actul administrativ contestat, instanța de judecată ar fi avut posibilitatea de a aplica prevederile art. 26, alin. (1), lit. a), b) sau c) din Legea contenciosului administrativ.

Reieșind din considerentele sus-menționate, avînd în vedere faptul că în procesul examinării cauzei nu s-a constatat existența temeiurilor de nulitate prevăzute de art. 26, alin. (1), lit. a), b) sau c) din Legea contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Valac Grup" SRL către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind anularea actelor și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca nefondată.

În temeiul art. 25, alin. (1), lit. a), art. 27 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000, art. art. 236-241, 277-278 CPC al Republicii Moldova, instanța de judecată,

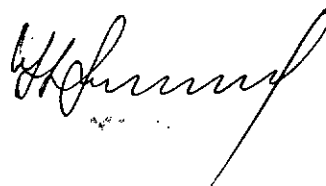
HOTĂRĂȘTE :

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Valac Grup" SRL către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind anularea actelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SC "Valac Grup" SRL, IDNO 1009600022118, cu sediul în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan, 22/6, ap. 58, în beneficiul lui Gurdiș Adrian, domiciliat în mun. Chișinău, str. Vitalie Tulnic, 15 cheltuieli de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 (două mii cinci sute) lei.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel mun. Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Copia corespunde originalului

Gheorghe MÎȚU

